

31 YEARS

ପରିବାର ହେତୁ ପ୍ରତାପିତା
ଏକଟର ୮୦% ଲୋକ ଜଳବାୟୁ

ତର ପ୍ରାୟ ଅଧିକାଂଶ ବ୍ୟକ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ଉଛାନ୍ତି ପ୍ରଭାବିତ । ଯାହାକୁ ନେଇ ଚିତ୍ତା ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାକୁ ବିଶ୍ୱାସୀୟ ସଂଗଠନ ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ତତ୍ତ୍ଵର ସୋମ୍ୟା ନାଥନ । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତର ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ଏହି ସମସ୍ୟାର ମୁକ୍ତାବିଲା ତଥା ଦେଶରେ ସ୍ଥାପ୍ୟ ସମସ୍ୟାର ବିଲା ପାଇଁ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସହଯୋଗର ଜୀର୍ଣ୍ଣ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗୁଁ ଶିଶୁ ଏବଂ ମହିଳାମାନେ ଅଧିକ ବିପଦରେ ବେଳେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ରହିଛି । ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ, ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗୁଁ ପଡ଼ୁଥିବା ବାବ ଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ରୋଗର ସମ୍ବ୍ଲାଖାନା ହେଉଛନ୍ତି ଲୋକେ । ଏହି ସାଧାରଣ ମୁକ୍ତାବିଲା ପାଇଁ ତୁରନ୍ତ ସହଯୋଗର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ଏହି ସାଧା ବିଷୟରେ ସ୍ଥାନାମାଧନ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହା ମହିଳା ଏବଂ କଂ ଉପରେ ବିଶେଷ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ, ବିଶେଷ କରି ଗ୍ରାମାଶ୍ଵଳରେ ଲୋକମାନେ ରୋଷେଇ ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ଏହି ନିର୍ଭରଶାଳତା ସ୍ଥାପ୍ୟ ପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ସେ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଭାରତର ୮୦% ଜନସଂଖ୍ୟା ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନର ବାବର ସମ୍ବ୍ଲାଖୀନ ହେଉଛନ୍ତି । ଗ୍ରାମାଶ୍ଵଳର କୃଷକମାନଙ୍କୀରୁ ଜନସଂଖ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ସୁରକ୍ଷିତ ନୁହଁଛି । ଜଳବାୟୁ ବର୍ତ୍ତନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ବିଶ୍ୱାସରୀୟ ସମସ୍ୟା । ତେବେ ଜଳବାୟୁ ବର୍ତ୍ତନ କେବଳ ଦେଶ ଉପରେ ନୁହଁବେ ବରଂ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଶ୍ୱର କମାନଙ୍କ ଉପରେ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିବା ସେ କହିଛନ୍ତି ।

ଡକ୍ଟର ଅମୃଲ୍ୟ କୁମାର ପଣ୍ଡିତ
ଅରଜାବାଦ, ବରୀ, ଯାଜପୁର
ମୋ - ୮୯୪୯୫୦୨୭୭୭

ଆଧୁନିକତା ଅନ୍ତରରେ ଅସହାୟ ଆମ ଭାଗବତ ଚୂଳ୍ପି

ମିଳିଥାଏ
ଅବଲମ୍ବନ କିଷ୍ଟ ଜାରିତ
ଏହା ଧରି
ନଳ୍ଜଲେ ଘଣ୍ଟା, ମ
କରୁଥୁଣେ
ପୁରାଣ କରୁଥୁଣେ
ଶେଷ ପରିଶୋଦନ କରୁଛି ତିରି
ବିରାଳ ଆର ଆଶ୍ରେଷ ମୋବାଇଲର ଫେସ୍ଟ୍‌ବୁଲ୍
ଲଜନ୍ଷା ଓ ଯୁଦ୍ଧୁକର ବିରିନ୍ଦ ସାମାଜିକ କମ୍ପ୍
ଅସାମାଜିକ ଚିତ୍ତ ଅଧିକ ରଜିସ୍ଟ୍ରେ ଦୁଇନିଆ । ତେବେ
କାହିଁ ଏବେ ଆଗ ଠାର ଅଧିକ ଭାଗବତ କୁଣ୍ଡିରେ
ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ଆସନ୍ତୁ ସେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଅଧିକ
ସୂଚନା ଜାଣିବା ।

ଆମ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶରେ ଭାଗବତ ଚୁଣ୍ଡ
ଯାହାକୁ ଭାଗବତ ଚୁଣ୍ଡୀ ମଧ୍ୟ ଲୋଖାୟାଏ ତାହା
ଓଡ଼ିଶାରେ ଆଗନ୍ତୁଳିରେ ପ୍ରଚିଲିତ ଏକ କୋଠରଙ୍ଗୁ
ବୁଝାଇଥାଏ ଯେବୁନ୍ତାରେ ଗାଁର ଲୋକମାନେ ସଞ୍ଜ
ବେଳେ ମେଲି ହୋଇ ଭାଗବତ, ଓଡ଼ିଆ ଭାଗାୟଣ,
ଓଡ଼ିଆ ମହାଭାଗତ ତଥା ନାନାଦି ପୂରାଣ
ଆଲୋଚନା, ଗାଁର ହେଉଥିବା ଅସୁରିଧା ଓ ତାହାର
ସମାଧାନ, ନ୍ୟାୟ-ନିଶ୍ଚାପ ଆଦି କରୁଥିଲେ । ଏଥରେ
ଧନୀ, ଗରିବ, ପଦ୍ଧତୀ, ଅପାଠୁଳୀ ସରିଏ ଭାଗ
ନେଇଥିଲେ । ପୁରାଣ ସାତଳହାର ମଠରେ ଶୋଭଣ
ଶତରାଜ ପ୍ରାଣରେ ଏହି ଭାଗବତ ଚୁଣ୍ଡ ପ୍ରଥମେ
ଆୟପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା ଓ କ୍ଲମେ ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଶାରେ
ଗଢ଼ି ଉଠିଥିଲା । ଅଭିବଢ଼ି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଦୃତ
ଶ୍ରୀମତୀଭାଗବତ ଓଡ଼ିଶାରେ ସବୁଠାରୁ ଲୋକପ୍ରିୟ ଗନ୍ଧ ।
ଆଜି ବି ଗାଁ ଗାଁରେ ଲୋକେ ଭାଗବତ ସ୍ଵପ୍ନ,
ପାରାୟଣ ଓ ହରି ହାତ ଆଦି ମାଧ୍ୟମରେ ଏହାର
ପଠନ ଓ ଶବଦ କରିଥାନ୍ତି । ଏହି ଗୁରୁଙ୍କୁ ନିତ୍ୟ
ପଠନ କରିବାପାଇଁ ଏକ ଲୋକେକୁ ପ୍ରଚିଲିତ । ପରମ
ଶାସ୍ତ୍ର ଭାଗବତ / ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିବ ନିତ୍ୟ ।
ଭାଗବତ ନିତ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାପାଇଁ
ଆଗନ୍ତୁଳିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରାମରେ ଭାଗବତ ଚୁଣ୍ଡ
ନାମରେ ଏକ ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵ ଘର ନିର୍ମାଣ କରାଯାଉଥିଲା ।
ଯାହା ଆଜି ବି ଅନେକ ଗାଁରେ ଦେଖୁବାକୁ

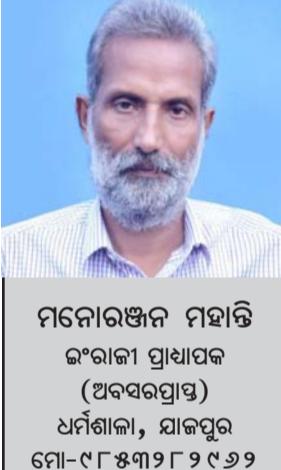
ବ୍ୟତୀତ ଏ
ପଡ଼ିବା, ଫେ
ବୁଣିବା ଲାଗୁ
ବ୍ୟବହାର କରି
ପାଇଁ ସମ୍ଭାବନା
ସମସ୍ତଙ୍କର, ବେଳେକୁ ଗୁରୁ
ରହିବାର କରି
ଗ୍ରାମବାସୀ
କରୁଥିଲେ
ପୂଜାପଞ୍ଚ,
ପଦ୍ମା କେହିବା
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ
ପାଇଁ କୌଣସି
ରହଣି ପାଇଁ
ବିବାହ, ଏବଂ
ଯୋଗଦେବତା
କୌଣସି
ହେଉଥିଲା,
ଗାଁକୁ ପାଲା
ଓ ସାସ୍ତ୍ରିକ
ଆୟିଲେ କରୁଥିଲେ
କରିବାପାଇଁ
ଅନୁଭବୀ
ଶରାରତ୍ୟାବ୍ଦୀ
ଉପାୟ ଶିଖି
କେତେବେଳେ
ମତାନ୍ତର,
ଗାଁ ମୁଖ୍ୟମ
କଥା ମେଟେ
ପରମେଶ୍ୱର
ମାନୁଥିଲେ
କରେଗାର
ପଦୁ ନ ଥିଲା
ରୂପେ କାହା
ସେମାନଙ୍କ
ଅବଧାନକ
ସମସ୍ତଙ୍କର
ପ୍ରତିକରିତ
ଭାଗବତ ପଢା
ଏହାର ଦାନ୍ତିର ନେଉଥିଲେ ବାନପ୍ରସାଦୀଯୀ
ନେନେ । ଏହାର ରକ୍ଷଣା ବେଶଣ ପାଇଁ
ଅର୍ଥ, ଆମଗ୍ରା ଓ ଶ୍ରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମବାସୀ
ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ । ଭାଗବତ ପଢା

ରାଜୁ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ପୋଥୁ
ଦୂର ଉତ୍ତରିବା, ବାଣି କାଟିବା, ମଧ୍ୟାହ୍ନ
ଦି କାମପାଇଁ କେହି ବି ଗ୍ରାମବାସୀ
ପାଇଁ ପାରୁଥିଲା । ଏହି ଘର ସମସ୍ତଙ୍କ
ଲେ ଉତ୍ତର ଥିଲା । ଏହା ଥିଲା
ମାତ୍ରଙ୍କଜ୍ଞବାଗ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କପାଇଁ । ରାତି
ର କେହି ପଥବାରୀ ପଥଞ୍ଚିଲେ ତାଙ୍କ
ବସ୍ତୁ ଏଇଠି କରା ଯାଉଥିଲା ଓ
ନେ ତାଙ୍କ ଭୋଜନର ବ୍ୟବସ୍ଥା
ସାଧୁସ୍ତ୍ର, ନାଗାସାଧୁ, ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ
ନୀ ଘର୍ଷିଆ, ମଙ୍ଗଳ ଘର୍ଷିଆ, ତକ୍କିଆ
ଥି ଆସିଲେ ତାଙ୍କ ରହିବା ଖାଇବାର
ଠି କରାଯାଉଥିଲା । ଖଜଣା ଆଦାୟ
ସରକାର ଅଧିକାରୀ ଅଧିଲେ ତାଙ୍କର
ଥାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଥିଲା ।
ଏହି ସାମାଜିକ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ
ପାଇଁ ଆଧିକାରୀ କୁଣିଆଁପାଇଁ ଯଦି
ମାତ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ ପାଇଁ ଜାଗା ନଅଣ୍ଟ
ଦେବେ ସେମାନେ ଏଠାରେ ହେଉଥିଲେ ।
ଦାସକଟିଆ ଆଦି ଲୋକମୁକ୍ତ୍ୟକାରୀ
କାର୍ଯ୍ୟକୁମ୍ବ ପରିବେଶକାରୀ ଦଲ
ମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ
ଗାଁର ମୁବକମାନେ ସକାଳୁ ବ୍ୟାୟାମ
କର ପରିସରକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ।

ଶିକ୍ଷକଙ୍କଠାରୁ ସେମାନେ
କଳା ଓ ବଳିଷ୍ଠ ଶରାର ଗଠନର
ତାକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲେ । ଗାଁରେ
କାହା କାହା ଭିତରେ ମନାନ୍ତର,
କିନ୍ତୁ କାଳ ହେଲେ ଏଇଠି ବସି
ଓ ଭଦ୍ରଲୋକେ ନ୍ୟାୟ ନିଶାପ କରି
ଦେଇଥିଲେ । ଗ୍ରାମପଞ୍ଚ : ପଞ୍ଚ
ର ଏହି ନିଷ୍ଠକିର୍ତ୍ତ ଗାଁର ଲୋକେ
ଅଥ୍ୟପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ କୋର୍ଟ
ପାରସ୍ଥ ହୋଇ ହୋମିନାନ ହେବାକୁ
ଭାଗବତ ରୁଙ୍ଗି ଏକ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ
କରୁଥିଲା । ପିଲାଏ ଏଠାରେ
ପୁଅମ ବି ଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା ମାଟି
ର କରୁଥିଲେ । ଏହାଛଡ଼ା ଗାଁର
ନେତିକି ଶିକ୍ଷା ମିଳିଥିଲା, ଶାନ୍ତି

ଓ ଶୌହାର୍ଯ୍ୟପୁଣ୍ୟ ଜୀବନ ଯାପନର ଗୁରୁମାନ
ସେମାନେ ଏଇଠି ଶିଖୁଥିଲେ । ପୁରାଣ ଶାସ ଚଙ୍ଗ
ସେମାନଙ୍କ ଦେବନାର ବିକାଶ କରିବା ସହିତ
ପୁତ୍ର ଶିଖାଉଥିଲା । ସଙ୍ଗୀତ ଓ ଗାୟନ-କାର୍ତ୍ତିକ
ଶିକ୍ଷାର ସ୍ଵତ୍ତୁପାତ ଏଇ ଘର ହେବୁଥିଲା
ଭାଗବତରୁଙ୍ଗି ଏକ ସୂଚନାକେନ୍ତୁ ରୂପେ ମା
କାମ କରୁଥିଲା । ଦୈନିକ ପୁରାଣ ପାଗାଯନ ପାଇଁ
ପୁରୁଷ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ବସି ଗାଁର ସୁବିଧା
ଅସୁବିଧା ବିଶ୍ୟରେ ରଚା କରୁଥିଲେ ଓ କୌଣସି
ବିଶେଷ ଘଟନା ଅଘଟନ ବିଶ୍ୟରେ ସୂଚିତ
କରାଯାଇ ଏହାର ପରିଶାମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରି ଦିଆଯାଉଥିଲା ।
ଭାଗବତ ଠାକୁରଙ୍କ ନାଁରେ ଏକ ସ୍ଵତ୍ତ୍ବ ସମବାଦ
ପାପି ଗଠନ କରାଯାଉଥିଲା । ଗାଁର କୋଠ ଗରି
ମାଛର ନିଳାମରୁ ଲକ୍ଷ ଅର୍ଥ, ଅନାବାଦୀ ଜନ୍ମ
ଗାରିର ମିଳୁଥିବା ଶୟ ଓ ତା'ର ବିକୁଳଯଳି
ଅର୍ଥ, ସମସ୍ତଙ୍କ ତାନାରେବାରୁ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ଅର୍ଥ ଏଠାରେ
ଜମା ହେଉଥିଲା । କେହି ବି ଗ୍ରାମବାସୀ ଅଭାବ
ଅସୁବିଧା ସମୟରେ ଏଠାରୁ ରଣ ନେଇଥିଲା ।
ଉଚିତ ସମୟରେ ପଳଟ କରୁଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ
ସାହୁକାରଙ୍କ ମୋଟା ସୁଧାଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତ
ରହୁ ନଥିଲା । ଡିକ୍ଷା ଲଙ୍ଘନେଇମାନଙ୍କ କବଳନ
ଆସିବାପାଇଁ ଏଇ ଭାଗବତ ରୁଙ୍ଗି ଗୁଡ଼ିକର
ପ୍ରଭାବ ରହିଥିଲା । ତେବେ ଅଧୁନା ଭାଗବତ
ରୁଙ୍ଗିର ପ୍ରଚଳନ ଖୁବ କମ । ଭାଗବତ ଏଥି
ଧର୍ମ ପୁଷ୍ଟଙ୍କ ତାହାନୁହେଁ ତାହା ଭିତରେ ଲୁଚି ରହିଥିଲା
ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବାର ମନ୍ତ୍ର ଓ ଭାଗବତ ରୁଙ୍ଗି ଏକ
ଧାର୍ମିକ ମରିଷ ସମ୍ମାନ ଯାହା ସାମାଜିକ ଜୀବନରେ
ଶୈଳୀରେ ଅନେକ ସଂଦର୍ଭ ଆଣିବାର ସହାୟତା
ହେଉଥିଲା । ଆଗରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟେ
ଯାଇଥିବା ମନମାଳିନ୍ୟକୁ ଭାଗବତ ରୁଙ୍ଗି ଗ୍ରାମାମାନ
କରେବା ଭାଗବତ ଧାର୍ମିକ ନ୍ୟାୟରେ
ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅନେକ ଛୋଟ ମୋଟ ସମସ୍ୟାରେ
ସମାଧାନ କରିପାରୁଥିଲା । ଆଜିର ଏହି ଆଧୁନିକ
ମୁଗ୍ଧରେ ଓ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସମାଜରେ ଭାଗବତ ର ପ୍ରଚାର
ଓ ପ୍ରସାର ସହିତ ପ୍ରତି ଗ୍ରାମ ପ୍ରତି ପ୍ରାତିରେ ଉତ୍ତର
ସରକାରଙ୍କ ଭରପରୁ ସ୍ଵତ୍ତ୍ବ ବିଲ ପାସ କରି ତା'ମାନ
ମହାରାଜୁ ଉପଲବ୍ଧି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି

ଅମରାତ୍ମକରେ ଜୀବନର ଉପରବ୍ୟା

ମନୋରଞ୍ଜନ ମହାନ୍ତି
ଇଂରାଜୀ ପ୍ରାଥମିକ
(ଅବସରପ୍ରାସ୍ତୁତି)
ଧର୍ମଶାଳା, ଯାଜପୁର
ମୋ-୯୮୪୩୭୯୮୭୯୭୭

କଠୋର ଚିନମଗୁଡ଼ିକ ଏତଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ହେଉଛି । ରବାହୁନାଥ ଠାକୁରଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର୍ୟ ୧୮୩୩ ମସିହାରେ ‘ଲକ୍ଷ୍ମିଆନ୍ ସିରିଜ୍ ଲ୍ୟାର୍ଡ୍ସ’ରେ ଯୋଗଦେଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଭାରତୀୟ ତାଙ୍କ ଭାଇ ସତ୍ୟେନାଥ ଠାକୁରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ଥିଲା । ପ୍ରଶାସନର ସରଳତା, ଜଟିଳତା, କୋମଳତା, କଠୋରତା ଉତ୍ସାହିକୁ ଲଙ୍ଘ୍ୟ କରି ରବାହୁନାଥ ଠାକୁର ହେଉଛି । ଭାଲ ଲୋକମାନଙ୍କର କର୍ମଚାର ବଢ଼ି ଯାଉଛି । କିଛି ବିଭାଗରେ ଅନେକ କାମ ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ । ଆଉ କିଛି ବିଭାଗରେ କାମ ନଥାଇ କର୍ମଚାରୀମାନେ ବସିଥିବୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଦିଲ୍ଲୀରେ ୫୧ ଟି ମାସାଳୟ ୨୫କୁ, ୧୦୦ରୁ ଉର୍ଜ୍ଜ ବିଭାଗ ୪୦କୁ ଖ୍ୟାଳ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି । ଭାରତରେ ଏକ ସତ୍ୟିକି ସର୍ବେ

ଭକ୍ତି ଓ ସମ୍ବଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ତେବେ ଦେବାର ଯାଦୁକରା ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ । ଆନି ମ୍ୟାର ସ୍ଵତର ସ୍ଵରତିତ ପୁଣ୍ୟକ ‘ଦି ଚେସ୍ ବୋର୍ଡ୍ ଆଷ୍ ଦି ଡେବ’ରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ସତିଲ ସର୍ବେରେ ପରିଚାଳନାଗତ ଦକ୍ଷତା କୌଣସି ସମସ୍ତାକୁ ସରଳ ସମାଧାନ ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସଦ୍ୟତମ ସୂଚନା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ଓ ତା’ର ମନ ଆଧୁନିକ ଜ୍ଞାନର ନବାନ୍ତମ ସ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବାର କଥା ।

ସେହି ସମସ୍ତ ଚାରିଜଣଙ୍କ ଶୁଷ୍ଟି, ଗମ୍ଭୀର ମୁହଁରେ ଅଶ୍ରୁ, ଅବିଶ୍ୱାସ, ଅଧ୍ୟେତ୍ୟ, ଅଳ୍ପପରଶର ଚିହ୍ନ, ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ସବୁଠି କାଳକ୍ଷେପଣ ନୀତି, ଦାର୍ଢିସ୍ତୁତା, କୌଣସି ସମସ୍ତାକୁ ସରଳ ସମାଧାନ ନକରି ଜଟିଲରୁ ଜଟିଲତର କରିବାର ଯାନ୍ତିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା, ସାଧାରଣ ମଣିଷର ଦୃଷ୍ଟରେ ସୁଖୀ ହେବାର ଅମଳାତସା ସ୍ଵଭାବ । ଶ୍ରୁଦ୍ଧ ସଂକାର କରେ ବିଶ୍ୱାସ, ଅମଳାତସାଙ୍କ ସ୍ଵଭାବରେ ସଂକାର ହେଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅମଳାତସା ଉନ୍ନତ ଜ୍ଞାନ, ଉତ୍ସମ ଚିତ୍ର ଅଞ୍ଜନ କରି ଶ୍ରୁଦ୍ଧ, ଶାନ୍ତି, ଶକ୍ତିକୁ ସ୍ଵଭାବରେ ପରିଣତ କଲେ ।

ସରପଞ୍ଚ, ବିଧ୍ୟାଯକ, ସାଂସଦ ହବାକୁ ଗହୁଥିବା କିଛି ଲୋକ ପଞ୍ଚାୟତ, ବିଧାନସଭା, ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନମୁକ୍ତ ଅସ୍ତର ଅଧିକାର । ଜୀବନକୁ ଆମେ କେତେ ସୁନ୍ଦର, ମହତ କିମ୍ବା ଜାଗାଶକ୍ତି, ଅମଳାତସାଙ୍କ ତ୍ୟାଗରୀ ଆବଶ୍ୟକ । ଅଥବା ଆମ ଦେଶରେ ଏ ଦୁଲଟିର ଅଭାବ ସର୍ବତ୍ର ଅନୁଭୂତା ସଦ୍ଗୁରୁ ଜାଗା ବାସୁଦେବ କହନ୍ତି, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ପାଇଁ ‘କିପରି ବଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ’ ସ୍ଥିରାକ୍ତ, ମଣିଷ ପାଇଁ ‘କିପରି ବଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ’ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆମ ହାତରେ ଅଛି । ଏହା ଆମର ମହତ ଅଧିକାର । ଜୀବନମୁକ୍ତ ଆମେ ପାଧାରଣ ଜୀବନଯାତ୍ରାକୁ ଆନନ୍ଦମାୟ କରିପାରିବେ । ବାହ୍ୟ ପ୍ରଭାବର ମୁକ୍ତ

ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରାଚୀ ମହିଳାର ଚିତ୍ରାଳୋକ

ଏହା ଜୋଗି ତାଙ୍କ ପଥ ଧ୍ରୁବ ଘର ଚଢ଼ିଆକୁ । ଯାହାକୁ ସିଏ ପିଲାବେଳେ ବାତି ଧରି କେତେ ପିଛିଛି । ତା ନଁ ଧରି ଖାନ୍ୟ ଖାଇ ବଡ଼ ହୋଇଛି । କେମିତି ବି ସେ ଭୁଲି ପରିଆତା ! ତାର ଶୈଶବ ଅବସ୍ଥାର ମିଠ ଥୁଲା ଘର ଚଢ଼ିଆ । ମନେମନେ ଚିତ୍ରା କରୁଛି ନିରିଆ; କୁଆଡ଼େ ଗଲେ ଘରଚିତ୍ରିଆ ? ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଗଲେଣି କି ଏ କୁନି ଚଢ଼ଇଲ ? କାହିଁ ଆଉ ଦେଖାଯାଉନାହାନ୍ତି ? ବୟସର ଅପରାହ୍ନରେ କାହାକୁ ବା ପଚାରିବ ସେ ? କିଏ ଅସମାହିତ ପ୍ରସ୍ତର ଉଭର ତାକୁ ଦେବ । ଆଜିକାଲିର କୁନିକୁନି ପିଲାକୁ ଘର ଚଢ଼ିଆ କଥା ପଚାରିଲେ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଘର ଚିତ୍ରା ! ସେଇଶା କି ପ୍ରକାର ପକ୍ଷା ! ଆମେ ତାକୁ ଦେଖିନ୍ତି ନାହିଁ । ଚିତ୍ରା ଯାଇଛି ନିରିଆକୁ । ନିଜର ତେବେନାର ଶଙ୍କିକୁ ବୃହତର ପରିଧି ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରପର ପ୍ରକୃତି ବନ୍ଦାର କଟାଣ ଧୂମା ଧୂମା ମହାରାଜୀ କୁନି ତଢ଼େଇରି ବଂଶ ଆଜି ବିଲୁପ୍ତ ପ୍ରାୟ ହୋଇଗଲାଣି ବୋଲି ଅନୁଭବ କରି ପ୍ରକୃତିଶିଥି ହୋଇ ପଡ଼ିଛି ନିରିଆ । ସୁନ୍ଦରତାର ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ହେଉଛି ଏହି କୁନ୍ତ ଚଢ଼ଇଲ । ସେମାନେ ବଶୁଆ ଚଢ଼େଇ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ସହ ସତେ ଯେମିତି ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ତ ସେମାନେ ବଶ ଜଙ୍ଗଲରେ ନ ରହି ନତା ଛପର ଘରମାନଙ୍କେର ବସା ବାନ୍ଧି ରହିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର କିଚିରମିତିର ଶବ୍ଦରେ ଅଖିଯାନକାରୀ ପରମ ବଶୁ ଭାବେ ଦେଖିବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସମ୍ପର୍କ ବନ୍ଦିକା ସହ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଇଛି ସବୁ କିମ୍ବି । ଏ କଣ ଦେଖୁଛି ନରିଆ ! ଆହୁନିକତାର ସର୍ବତର ଗୀ ପରିବେଶ ଆଜି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବଦଳି ଯାଇଛି । ଯେଉଁ ନତା ଛପର ଚାଳ ଘରେ ଚିତ୍ରା ବସିବାଏ କରୁଥୁଲା, ବଂଶ ବିଶ୍ଵାର କରୁଥୁଲା, କିଚିରମିତିର ଘର ନାୟକୀୟ ଗୀ ଘର ପଚାର ଲାଗୁନଥିଲା । ଘର ଅଗଣ୍ୟ, ବାଢ଼ି, ଦାଣ୍ଡରେ ଖୁଦଟିକେ ତାଳିଦେଲେ କିମ୍ବା ଶାକୀ ଖଲାରେ ଶ୍ୟାମ ଅମଳ ସମୟରେ, ସେମାନଙ୍କର କୁନିକୁନି ଅନ୍ଧରେ, ଖୁମିଖୁମି, ଡେଣ୍ଡିଲେ ମନ ଖୁମିରେ ଶ୍ୟାମ ଖାରୁଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଦେଖୁବାକୁ ଖୁବ ଆନନ୍ଦ ଲାଗେ । ଶ୍ୟାମକୁରେ ଥୁବା ପୋକ ଜୋକ ଖାଇ ଆମ ସମାଜ ତଥା ଶାକର ପରମ ବଶୁ ଭାବେ ଦେଖିବାକୁ ପଥିଲେ ଏହି ପକ୍ଷା । ସେମାନେ ମଣିଷ ଭଲି ଦଳବନ୍ଦ ହୋଇ ରହିବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସମ୍ପର୍କ ବନ୍ଦିକା ସହ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଇଛି ସବୁ କିମ୍ବି । ଏ କଣ ଦେଖୁଛି ନରିଆ ! ଆହୁନିକତାର ସର୍ବତର ଗୀ ପରିବେଶ ଆଜି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବଦଳି ଯାଇଛି । ଯେଉଁ ନତା ଛପର ଚାଳ ଘରେ ଚିତ୍ରା ସେମାନଙ୍କର ବିଚରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ବାଧାପ୍ରାୟ ହୁଏ । ବ୍ୟାପକ ସହରାକରଣ, ଜଙ୍ଗଳ ଧ୍ୟେ, ଜଳବାୟୁ ରହିଲା । ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ଅଣ୍ଟା ଦେଲେ ସେଠାରେ ଅଣ୍ଟା ନଷ୍ଟ ହେଲେ ସେଠାରେ ଅଣ୍ଟା ନଷ୍ଟ ହେଲା । କୋଠାଯର ହେଉ କିନ୍ତୁ

ଶ୍ରୀବନ୍ଧୁ ନାୟକ
ଆଖାପକ, ବାଣିଜ୍ୟ ବିଭାଗ, କଟକ
ମୋ:୯୪୩୮୦୭୦୮୯୯

ହୋଇପଡ଼ିଲାଣି । ନୂତନଭୁବନର କରାଇଛି ନଚିଆ । ସେ ନିଜ ଶୈଶବର ସାଥ୍, ଚଟିଆର ଅନେକଷଣରେ ବସାନ୍ତପଢ଼ିଲାଣି । କାଳର କରାଳ ଗଠିରେ, ଆଧୁନିକତାର ସର୍ବରେ, ବିକାଶର ଆଳଗେ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକୃତିକୁ ବିନାଶ କରିବା ଦ୍ୱାରା ନିରାହ କୁନି ଚଢ଼େଇଟିର ବଂଶ ଆଜି ବିଲୁପ୍ତ ପ୍ରାୟ ହୋଇଗଲାଣି ବୋଲି ଅନୁଭବ କରି ପ୍ରକୃତିମଧ୍ୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଲାଣି । ସର ଅଗଣା, ବାତି, ଦାଣ୍ଡରେ ଖୁଦଟିକେ ତାଳିଦେଲେ କିମ୍ବା ଗାଷା ଖେଳରେ ଶୟ ଅମଳ ସମୟରେ, ସେମାନଙ୍କର କୁନିକୁନି ଥର୍ମରେ, ଖୁମିଖୁମି, ଡେଙ୍କିଡେଙ୍କି ମନ ଖୁସିରେ ଶୟ ଖାରୁଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଖୁବ ଆମନ୍ଦ ଲାଗେ । ଶୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବା ପୋକ ଜୋକ ଖାଇ ଆମ ସମାଜ ତଥା କାଷାର ପରମ ବନ୍ଦୁ ଭାବେ ବେଶ ପରିଚିତ ଥିଲେ ଏହି ପକ୍ଷ । ସେମାନେ ମଣିଷ ଭଲି ଦଳବନ୍ଦ ହୋଇ ରହିବାକୁ ଭଲ ପାର୍ଥି । କିନ୍ତୁ ସମୟ ବଦଳିବା ସହ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଇଛି ସବୁ କିମ୍ବା । ଏ କଣ ଦେଖୁଛି ନଚିଆ ! ଆଧୁନିକତାର ସର୍ବରେ ଗାଁ ପରିବେଶ ଆଜି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବଦଳି ଯାଇଛି । ଯେଉଁ ନନ୍ଦା ଛପର ଚାଳ ଘରେ ଚଟିଆ ବସବାସ କରୁଥିଲା, ବଂଶ ବିଶ୍ଵାର କରୁଥିଲା, କିଟିମିଟିରି ଶବଦ କରୁଥିଲା ଆଜି ସେ ଘର କୋଠାଘର ଭାବେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇଛି । ସେଠି ଚଟିଆ ପରିବର୍ତ୍ତେ ନଚିଆ ଦେଖିଲୁହା ଥିଲା । ସକାଳ ହେଲେ ଘରଚିଆର କିଟିମିଟିରି ଶବ ନଥିଲେ ଗାଁ ଗାଁ ପରିଲାଗୁନଥିଲା । ଘର ଅଗଣା, ବାତି, ଦାଣ୍ଡରେ ଖୁଦଟିକେ ତାଳିଦେଲେ କିମ୍ବା ଗାଷା ଖେଳରେ ଶୟ ଅମଳ ପକ୍ଷୀମାନେ କେଉଁଠି ରହିବେ ? ସହରାକରଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି ଗାଁ । ମଣିଷର ଆଧୁନିକ ଜୀବନ ଶୈଶବର ଭିତରେ ହଜିଗଲେଣି ଚଟିଆ ବା ଘରଚିଆ । କିମ୍ବା ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଘର ଅଗଣାରେ ଧାନ, ମାଣ୍ଡିଆ ଶୁଖାଇଲେ ଜଣେ ଲୋକ ବାଢ଼ିଏ ଧରି ଜରିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା, କାଳେ ଘରଚିଆ ଆସି ଖାଇଯିବେ । ଅଧୁନା ମଣିଷମାନେ ଚାଷ ବାସ ଛାଡ଼ି ସହରାଭିମୂଳା ହେଉଛନ୍ତି । ଆଗରକି କରି ନିଜ ମାର୍ଗ ନିର୍ଭରିତ କରିଥାନ୍ତି । ବନ୍ଦୁଳ ମାତ୍ରାରେ ମୋବାଇଲ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗୁ ଶାନ୍ତିରୁ ବାହାରୁଥିବା ତରଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ବିଚରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ବାଧାପାପୁ ହୁଏ । ବ୍ୟାପକ ସହରାକରଣ, ଜଙ୍ଗଳ ଧଂସ, ଜଳବାୟୁ ରହିଲା । ଅନ୍ୟ ଯେଉଁଠି ଅଣ୍ଟା ଦେଲେ ସେଠାରେ ଅଣ୍ଟା ନଷ୍ଟ ହେଲା । କୋଠାଘର ହେଉ କିନ୍ତୁ ବିଲୁପ୍ତ ପ୍ରାୟ । ବିଶ୍ଵନିଯତ୍ରାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ନିର୍ଭରାଳ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ମାତ୍ରାମଧ୍ୟକୁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଯୋଗୁ ଅନେକ ଜୀବଙ୍କୁ ଆଜି ପୁଥିବା ପୁଷ୍ପରୁ ବିଲୁପ୍ତ ହେଲେ ଗଲେଣି । ଘରଚିଆ ଯେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ତାହା ନୁହେଁ । ଆମେ ସାମାନ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଶାଳ ହେଲେ ସେମାନେ ପୁଣି ଆମ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିବେ । ସମୟର ପରିବର୍ତ୍ତନ ସାଙ୍ଗକୁ ସବୁ କିମ୍ବା ବଦଳି ରୁହନ୍ତି ହୋଇଛୋଟ ଯୋକ ଓ ଜୀଆମାନେ ଲୋପ ପାଇଗଲେଣି । ଫଳରେ ନିଜକୁ ଖାପଖୁଆଳ ନପାରି ଦିନକୁ ଦିନ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା କମିବାରେ ଲାଗିଛି । ପକ୍ଷାମାନେ ପୁଥିବାର ରୁମ୍ବକୟାମ୍ଭ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅନୁଭବ କରି ନିଜ ମାର୍ଗ ନିର୍ଭରିତ କରିଥାନ୍ତି । ବନ୍ଦୁଳ ମାତ୍ରାରେ ମୋବାଇଲ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗୁ ଶାନ୍ତିରୁ ବାହାରୁଥିବା ତରଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ବିଚରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ବାଧାପାପୁ ହୁଏ । ବ୍ୟାପକ ସହରାକରଣ, ଜଙ୍ଗଳ ଧଂସ, ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଦି ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ କୃତ୍ୟ କାରଣ ଯୋଗୁ ସେମାନେ ଆଜି

